Maijun palsta

KIIITOOOS!!

Te kaikki ihanat ihmiset! Kiitän sydämestäni huomaavaisuuden osoituksistanne ja halauksistanne merkkipäiväni johdosta. Olin ihan sanaton.. (Mikä kotoväen mukaan on harvinaista.) Se oli siis niin mykistävää!

Tervehdys!

Periaatteessa on hyvä kyetä suhtautumaan asioihin positiivisesti, mutta parannuksia niihin saadaan vain näkemällä epäkohdat ja sitten korjaamalla ne.

Ei tarvitse koko ajan olla hienosti pärjäävä, kaikki hyvin, en ottaisi lisää senttiäkään, en antaisi pois senttiäkään - asenne. Voit tunnustaa itsellesi, mistä olet jäänyt paitsi poikkeavan pituutesi vuoksi. Niin kuin eräs yhdistyksen jäsen sanoi huomanneensa vasta yhdistyksessämme jäsenenä ollessaan, että hän ei ole harrastanut urheilua siksi, kun lapsesta pitäen on tottunut siihen, että sopivankokoisia varusteita ei hänelle löydy. Esimerkiksi, kun koulussa muut oppilaat pelaavat jääkiekkoa liikuntatunnilla, niin erikoiskokoinen kiertää yksin kävellen kylänraitin, sillä hän ei omista sopivia luistimia. Asiaa ei paranna, että ikkunoista katsellaan: "Tuolla se Mattisen pitkä poika taas menee". Tai lasten leirillä 14-vuotias 204 - senttinen jää kokonsa vuoksi ihan yksin, kukaan ei halua leikkiä hänen kanssaan. Tai tyttöporukka lähtee bailaamaan, mutta yksi huomaa jääneensä pois joukosta. Häntä ei oteta mukaan, koska hänellä ei ole samanlaisia vaatteita ja kenkiä kuin muilla. Jopa niinkin helpolta tuntuva harrastus kuin lintujen bongaaminen suolla ja kosteikoissa kavereiden kanssa ei onnistu 15-vuotiaalle,

koska nro 54 kumisaappaat puuttuvat. Ja huomaatko itse kysyä nyt aikuisenakaan hotellin huonevarausta tehdessäsi, että onko huonetta, jossa on sänky esim. 220cm? Allergiselle on huone, koiran kanssa matkustavalle on huone, on invavessaa ja pyörätuolille luiskaa, mutta totisesti! Onko pitkälle sänkyä? Vaadi sitä, älä totu alistumaan! Mekasta, älä suostu hiljaa makaamaan vuoteen vieressä matolla! Ei sinun niin positiivinen tarvitse olla. Alentakoot hintaa, jos ei sänkyä löydy!

Meillä on erilaisia kohtaloita. Varakkuudessa on eroja. Erityispituisen täytyisi olla varakas hankkiakseen tarvitsemansa tuotteet. Toiset meistä asuvat kaupungissa ja kuuluvat korisjoukkueeseen. Silloin ei tunnu yksinäiseltä. Maalla asuva erikoispituinen saattaa olla ainoa laatuaan ja on kaikkien silmätikkuna, jota vieroksutaan tai jopa pelätään. Ja sitten on vain yritettävä kasvaa niin mahdottoman pärjääväksi ja onnistuneeksi, että ei tunnusta itselleenkään, miltä oikein tuntuu. Olen toiminut tukihenkilönä tässä yli 5 vuotta ja voin sanoa, että itsetuhoiset aiatukset koon vuoksi varsinkin teini-iässä ovat tulleet puheeksi useammassakin tapauksessa. Ja kait niitäkin on, jotka eivät ole enää kertomassa ajatuksistaan.

Kun tunnustaa itselleen, mistä on jäänyt koon vuoksi paitsi, tulee vihaiseksi siitä, mitä itselle on tehty! Ei ole tasa-arvoinen. Sanon tätä "valaistumiseksi". Se saa aikaan, että haluaa toimia, uhrata aikaansa ja voimiaan asioiden korjaamiseksi. Valaistuminen näyttää tämän pituusongelman maailmanlaajuisissa, huikeissa mittasuhteissaan.

Yhdistys on ottanut yhteyksiä moniin tahoihin tavoitteena saada ensi vuonna järjestettyä leiritoimintaa. Siellä ei tarvitse erikoispituisen olla yksin ja syrjittynä leiriläisenä, sillä silloin hän on "omiensa" kanssa. "Ihmeellistä! Minä voin katsoa sinua samalta tasolta!" Olipa sitten pitkä tai pätkä.

Tule Turkuun ja ilmoittaudu mukaan toimintaan antamaan taitosi käyttöön erityispituisten hyväksi.

Valaistumista kaikille!

Marjn